

Britten: Sacred & profane

VRIJDAG 10 FEBRUARI 2017, 20:15 UUR

Utrecht, Pieterskerk

Voorprogramma door Concerto Cherise, 19:45

ZATERDAG 11 FEBRUARI 2017, 16:00 UUR

Boxtel, St. Petrusbasiliek

Voorprogramma door Vrouwenkoor Ongehoord in naastgelegen Protestantse Kerk, 15:15

ZONDAG 12 FEBRUARI 2017, 15:00 UUR

Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ

Voorprogramma door Amsemble, 14:30

WOENSDAG 8 MAART 2017, 19:30 UUR

Londen, Groot-Brittannië, Cadogan Hall

DONDERDAG 9 MAART 2017, 20:00 UUR

Sittard, Michielskerk

Voorprogramma door Lingua e Musica, 19:30

VRIJDAG 10 MAART 2017, 20:15 UUR

Haarlem, De Philharmonie, kleine zaal

ZATERDAG 11 MAART 2017, 20:15 UUR

Zwolle, Grote Kerk

Voorprogramma door Vrouwenkoor Sarabande, 19:45

•

Uitvoerenden

Nederlands Kamerkoor

Sopranen

Heleen Koele

Annet Lans

Mónica Monteiro

Lauren Armishaw

Saejeong Kim

Alten

Marleene Goldstein

Dorien Lievers

Chantal Nysingh

Sophia Patsi

Tenoren

Stefan Berghammer

Alberto ter Doest

William Knight

João Moreira

Bassen

Gilad Nezer

Jasper Schweppe

Donald Bentvelsen

Florian Just

Peter Dijkstra *dirigent*

Wiek Hijmans *elektrisch gitarist*

Programma

Benjamin Britten 1913-1976

Hymn to St. Cecilia

Gabriel Jackson *1962

Ave, regina caelorum

Luciano Berio 1925-2003

Cries of London

• pauze •

Lars Johan Werle 1926-2001

Orpheus

Lars Johan Werle 1926-2001

Canzone 126 di Francesco Petrarca opus 6

Benjamin Britten 1913-1976

Sacred and profane

Benjamin Britten (1913-1976)

Hymn to St. Cecilia

Part I

In a garden shady this holy lady
With reverent cadence and subtle psalm,
Like a black swan as death came on
Poured forth her song in perfect calm:
And by ocean's margin this innocent virgin
Constructed an organ to enlarge her prayer,
And notes tremendous from her great engine
Thundered out on the Roman air.

Blonde Aphrodite rose up excited,
Moved to delight by the melody,
White as an orchid she rode quite naked
In an oyster shell on top of the sea;
At sounds so entrancing the angels dancing
Came out of their trance into time again,
And around the wicked in Hell's abysses
The huge flame flickered and eased their pain.

Blessed Cecilia, appear in visions
To all musicians, appear and inspire:
Translated Daughter, come down and startle
Composing mortals with immortal fire.

Part II

I cannot grow;
I have no shadow
To run away from,
I only play.

I cannot err;
There is no creature
Whom I belong to,
Whom I could wrong.

I am defeat
When it knows it
Can now do nothing
By suffering.

All you lived through,
Dancing because you
No longer need it
For any deed.

I shall never be Different.
Love me.

Blessed Cecilia, appear in visions
To all musicians, appear and inspire:
Translated Daughter, come down and startle
Composing mortals with immortal fire.

Part III

O ear whose creatures cannot wish to fall,
O calm of spaces unafraid of weight,
Where Sorrow is herself, forgetting all

Deel 1

*In een schaduwrijke tuin liet deze heilige dame,
met eerbiedige cadans in een subtiële psalm,
Als een zwarte zwaan bij wie de dood naderbij kwam,
In volmaakte kalmte haar gezang schallen:
En aan de rand van de oceaan bouwde deze onschuldige
maagdeen orgel om haar gebed kracht bij te zetten,
En daverende noten donderden uit haar grote machine
over de Romeinse lucht.*

*De blonde Afrodite stond op, opgewonden,
In verrukking gebracht door de melodie,
Zo wit als een orchidee reed ze geheel naakt
In een oesterschelp over het zee-oppervlak;
Bij zulke betoverende klanken kwamen de engelen
Dansend uit hun trance de tijd weer binnen,
En rond the verdorvenen in de peilloze diepten van de hel
Flakkerde de enorme vlam en verzachtte hun pijn.*

Gezegende Cecilia, verschijn in visioenen
Aan alle musici, verschijn en inspireer:
Ten hemel gevoerde dochter, daal af en verbijster
Componerende stervelingen met onsterfelijk vuur.

Deel 2

*Ik kan niet groeien;
Ik heb geen schaduw
Om van weg te rennen,
Ik speel slechts.*

*Ik kan niet dwalen;
Er is geen schepsel
Aan wie ik toebehoor,
Dat ik onrecht zou kunnen doen.*

*Ik ben de nederlaag
Als die weet dat hij
nu niets kan doen
Door te lijden.*

*Alles wat je beleefd hebt,
Dansend omdat je
het niet langer
Voor enige daad nodig hebt.*

*Ik zal nooit anders zijn.
Houd van me.*

Gezegende Cecilia, verschijn in visioenen
Aan alle musici, verschijn en inspireer:
Ten hemel gevoerde dochter, daal af en verbijster
Componerende stervelingen met onsterfelijk vuur.

Deel 3

*O oor wiens schepselen niet kunnen wensen te vallen,
O kalmte van ruimtes die niet bang zijn voor gewicht,
Waar het Verdriet zichzelf is en al de onbeholpenheid*

The gaucheness of her adolescent state,
Where Hope within the altogether strange
From every outworn image is released,
And Dread born whole and normal like a beast
Into a world of truths that never change:
Restore our fallen day; O re-arrange.

O dear white children casual as birds,
Playing among the ruined languages,
So small beside their large confusing words,
So gay against the greater silences
Of dreadful things you did: O hang the head,
Impetuous child with the tremendous brain,
O weep, child, weep, O weep away the stain,
Lost innocence who wished your lover dead,
Weep for the lives your wishes never led.

O cry created as the bow of sin
Is drawn across our trembling violin.

O weep, child, weep, O weep away the stain.

O law drummed out by hearts against the still
Long winter of our intellectual will.

That what has been may never be again.

O flute that throbs with the thanksgiving breath
Of convalescents on the shores of death.

O bless the freedom that you never chose.

O trumpets that unguarded children blow
About the fortress of their inner foe.

O wear your tribulation like a rose.

Blessed Cecilia, appear in visions
To all musicians, appear and inspire:
Translated Daughter, come down and startle
Composing mortals with immortal fire.

(Tekst: W.H. Auden)

Gabriel Jackson (*1962)

Ave, Regina Caelorum

Ave, Regina caelorum,
Ave, Domina angelorum,

Whereto shall we liken this Blessed Mary Virgin,
Faithful shoot from Jesse's root graciously emerging?
Lily we might call her, but Christ alone is white;
Rose delicious, but that Jesus is the one delight;

Salve, radix, salve, porta,
et quo mundo lux est orta.
Gaude, Virgo gloriosa,
super omnes speciosa.
Vale, o valde decora,
et pro nobis semper Christum exora.

*Van haar puberteit vergeten heeft,
Waar de Hoop binen het volstrekt vreemde
wordt vrijgemaakt van elk versleten beeld,
En de Vrees, volledig en normaal als een beest,
Geboren wordt in een wereld van waarheden die nooit
veranderen: Herstel onze gevallen dag; o, herschik.*

*O lieve witte kinderen losjes als vogels,
Aan het spelen rond de verwoeste talen,
Zo klein naast hun grote verwarrende woorden,
Zo vrolijk afstekend tegen de grotere stiltes
Van vreselijke dingen die je gedaan hebt: o, laat je hoofd
hangen, Roekeloos kind met het geweldige brein,
O ween, kind, ween, o ween de vlek weg,
Verloren onschuld die wenste dat je minnaar dood was,
Ween voor de levens die jouw wensen nooit hebben geleid.*

*O kreet geschapen terwijl de strijkstok van de zonde
Over onze trillende viool wordt getrokken.*

O ween, kind, ween, o ween de vlek weg.

*O wet die onder tromgeroffel door harten wordt doorgegeven
Tegen de nog lange winter van onze intellectuele wil.*

Wat geweest is komt misschien nooit meer terug.

*O fluit die bonst met de dankbrengende adem
Van herstellenden op de kusten van de dood.*

O zegen de vrijheid waar je nooit voor gekozen hebt.

*O trompetten waarop zorgeloze kinderen blazen
Rond het fort van hun innerlijke vijand.*

O draag je rampspoed als een roos.

*Gezegende Cecilia, verschijn in visioenen
Aan alle musici, verschijn en inspireer:
Ten hemel gevoerde dochter, daal af en verbijster
Componerende stervelingen met onsterfelijk vuur.*

*Gegroet, Koningin der hemelen,
Gegroet, Heerseres der engelen,*

*Waarmee zullen we deze Gezegende Maagd Maria vergelijken,
getrouwe loot van Jesses stam die zo sierlijk opkomt?
We kunnen haar 'Lelie' noemen, maar alleen Christus is wit;
of heerlijke Roos, maar Jezus is het enige genoegen.*

*Loot van Jesse, poort van de morgen,
waaruit het licht voor de wereld is geboren.
Verheug u, roemrijke Maagd,
de schoonste aller vrouwen.
Heil zij met u, allerlieflijkste
en bid steeds voor ons tot Christus.*

Flower of women,
but her Firstborn is mankind's one flower;
He the Sun lights up all moons
thro' their radiant hour.

*Bloem der vrouwen,
maar haar eerstgeborene is de enige bloem der mensheid;
Hij, de Zon, verlicht alle manen,
in hun stralende uur.*

Luciano Berio (1925-2003)

Cries of London

- I**
These are the cries of London town
some go up street some go down.
- II**
Where are ye fair maids
thet have need of our trades?
I sell you a rare confection.
Will you have your face spread
either with white or red?
My drugs are no dregs
for I love the whhhhite of eggs
made in rare confection.
Will ye buy any fair complexion?
- III**
Garlic, good garlic
the best of all the cries.
It is the only physic
'gainst all the maladies.
It is my chiefsssst wealth,
good garlic for the cry.
And if you lose your health
my garlic then come buy,
my garlic come to buy.
- IV**
These are the cries of London town
some go up street, some go down.
- V**
These are the cries of London town
some go up street, some go down.
- VI**
Money, penny come to me...
I sell old clothes.
For one penny, for two pennies
Old clothes to sell.
If I had as much money
as I could tell
I never would cry
old clothes to sell.
- 1**
*Dit zijn de verkoopkreten van Londen stad,
ze gaan de straat in en ook weer uit.*
- 2**
*Waar zijn jullie mooie meiden
die onze waren nodig hebben?
Ik verkoop jullie een zeldzaam middeltje
Wordt je gezicht opgemaakt
met rood of wit?
Mijn middeltjes zijn geen bagger
want ik hou van eiwitten
verwerkt in een eerste klas delicatessse.
Willen jullie zo'n mooie teint kopen?*
- 3**
*Knoflook, fijne knoflook
De beste van alle kreten.
Het is het enige middel
voor alle kwalen.
Het is mijn voornaamste rijkdom,
goede knoflook om te verkopen
en als je je gezondheid verliest
kom dan mijn knoflook kopen
mijn knoflook kopen.*
- 4**
*Dit zijn de verkoopkreten van Londen stad,
ze gaan de straat in en ook weer uit.*
- 5**
*Dit zijn de verkoopkreten van Londen stad,
ze gaan de straat in en ook weer uit.*
- 6**
*Geld, cent, kom naar me toe...
Ik verkoop oude kleren
voor één cent, voor twee centen
Oude kleren te koop
Als ik zoveel geld had
zoveel als ik kan vertellen
zou ik nooit roepen
'Oude kleren te koop'.*

VII

Cry of cries
Come, cry, old, some, buy, money, to me
Some go up street some go down
I sell old clothes
and if you lose your health,
will you buy my garlic?
Old clothes to sell
Good garlic, the best of all the cries
If I had as much money
as I could tell
I never would cry
old clothes to sell.
Come, buy my garlic
some go up street, some go down
These are the cries of London town
some... go...

7

kreet der kreten
Kom, roep, oud, wat, koop, geld, naar me toe
Ze gaan de straat in en ook weer uit.
Ik verkoop oude kleren
en als je je gezondheid verliest
koop je dan mijn knoflook?
Oude kleren te koop
Goede knoflook, De beste van alle kreten.
Als ik zoveel geld had
zoveel als ik kan vertellen
zou ik nooit roepen
'Oude kleren te koop'.
Kom, koop mijn knoflook
ze gaan de straat in en ook weer uit.
Dit zijn de verkoopkreten van Londen stad
wat... ga...

• pauze •

Lars Johan Werle (1926-2001)

Orpheus

Orpheus with his lute made trees,
And the mountain tops that freeze,
Bow themselves when he did sing:
To his music plants and flowers
Ever sprung; as sun and showers
There had made a lasting spring.
Every thing that heard him play,
Even the billows of the sea,
Hung their heads, and then lay by.
In sweet music is such art,
Killing care and grief of heart
Fall asleep, or hearing, die.

Orpheus dwong der bomen toppen
Ja, der bergen sneeuw'ge koppen
Diep te buigen, als hij zong;
Planten sproten allerween;
't Was of Meise zon en regen
De aard tot eeuwig bloeien drong.
Alles wat hem zingen hoorde,
Golven, woeste, fel verstoorde,
Bogen 't hoofd en gaven acht.
O, muziek kan toov'ren, kluist'ren:
Moordende angst en zorg,
bij 't luist'ren slapen ze in of sterven zacht.

(vertaling: L.A.J. Burgersdijk)

Lars Johan Werle (1926-2001)

Canzone 126 di Francesco Petrarca opus 6

Chiare, fresche et dolci acque,
ove le belle membra
pose colei che sola a me par donna;
gentil ramo ove piacque
(con sospir' mi rimembra)
a lei di fare al bel fiancho colonna;
herba et fior' che la gonna
leggiadra ricoverse
co l'angelico seno;
aere sacro, sereno,
ove Amor co' begli occhi il cor m'aperse:
date udienza insieme
a le dolenti mie parole extreme.

Helder, fris en zoet water
waar zij, de enige die mij vrouw lijkt
haar mooie ledematen liet rusten:
Lieflijke tak, waar het haar plezierde
(met zuchten, zo herinner ik mij)
om een steunpilaar te vormen voor haar mooie flank;
gras en bloemen die haar kleden
lichtelijk bedekt
zoals het de engelenborst bedekte;
serene en heilige lucht,
waar de Liefde mijn hart doorboorde met ogen van
schoonheid: luister samen
naar mijn laatste droevige woorden.

S'egli è pur mio destino
 e 'l cielo in ciò s'adopra,
 ch'Amor quest'occhi lagrimando chiuda,
 qualche gratia il meschino
 corpo fra voi ricopra,
 et torni l'alma al proprio albergo ignuda.
 La morte fia men cruda
 se questa spene porto
 a quel dubbioso passo:
 ché lo spirito lasso
 non poria mai in piú riposato porto
 né in piú tranquilla fossa
 fuggir la carne travagliata et l'ossa.
 Tempo verrà anchor forse
 ch'a l'usato soggiorno
 torni la fera bella et mansüeta,
 et là 'v'ella mi score
 nel benedetto giorno,
 volga la vista disiosa et lieta,
 cercandomi; et, o pietà!
 già terra in fra le pietre
 vedendo, Amor l'inspiri
 in guisa che sospiri
 sí dolcemente che mercé m'impetre,
 et faccia forza al cielo,
 asciugandosi gli occhi col bel velo.
 Da' be' rami scendea
 (dolce ne la memoria)
 una pioggia di fior' sovra 'l suo grembo;
 et ella si sedea
 humile in tanta gloria,
 coverta già de l'amoroso nembo.
 Qual fior cadea sul lembo,
 qual su le trecchie bionde,
 ch'oro forbito et perle
 eran quel dí a vederle;
 qual si posava in terra, et qual su l'onde;
 qual con un vago errore
 girando pareva dir: - Qui regna Amore. -
 Quante volte diss'io
 allor pien di spavento:
 Costei per fermo nacque in paradiso.
 Cosí carco d'oblio
 il divin portamento
 e 'l volto e le parole e 'l dolce riso
 m'aveano, et sí diviso
 da l'immagine vera,
 ch'i' dicea sospirando:
 Qui come venn'io, o quando?;
 credendo d'esser in ciel, non là dov'era.
 Da indi in qua mi piace
 questa herba sí, ch'altrove non ò pace.

*Als het mijn lot is
 en de hemel dit bewerkstelligt,
 dat de Liefde deze wenende ogen moet sluiten,
 laat enige genade dan begraven
 mijn arme lichaam bij jullie,
 en laat de ziel naakt terugkeren naar zijn plek.
 De dood zou minder wreed zijn
 als ik deze hoop zou kunnen vasthouden
 naar de onzekere oversteek:
 aangezien de vermoeide ziel
 nooit in een zachtaardiger haven
 noch in een stiller graf
 het getroubleerde vlees en botten achter zou kunnen laten.
 Misschien komt er een andere tijd
 waarin de mooie, wilde en zachtaardige
 naar deze gebruikelijke plaats terugkeert,
 en hier, waar ze naar mij keek
 op die gezegende dag,
 moge haar gezicht verlangend en vreugevol worden,
 als ze mij vindt: en, oh genade!,
 reeds onder de grond, tussen de stenen
 moge Liefde haar aanzetten,
 zodat ze zal zuchten
 zo lieflijk zal ze genade voor mij verkrijgen,
 en macht in de hemel hebben,
 terwijl ze haar ogen droogt met haar mooie sluier.
 een bloemenregen daalde neder
 (zoet in de herinnering)
 van de prachtige takken in haar schoot
 en ze zat daar
 bescheiden temidden van deze glorie,
 nu door deze liefhebbende regen bedekt.
 een bloem viel op haar zoom,
 één op haar gevlochten blonde haar,
 dat op die dag leek
 als gepolijst goud en parel;
 één rustte op de grond, één in het water;
 en één, met een vagelijke dwaling
 wervelend, leek te zeggen: 'Hier regeert de Liefde'.
 Dan, hoe vaak zei ik,
 vol van bezorgdheid:
 'Het is zeker dat zij geboren is in het paradijs'.
 Hoe vingen haar
 goddelijke houding
 en haar gezicht, haar spraak en haar lieve glimlach
 mij, ze omringden mij en scheidden mij
 van de ware gedachte,
 zodat ik zuchtend zei:
 'Hoe ben ik hier gekomen, en wanneer?'
 gelovende dat ik in de hemel was beland en niet waar ik was.
 Sindsdien heeft dit gras mij zo behaagd,
 dat ik nergens meer vrede kan vinden.*

Benjamin Britten (1913-1976)

Sacred and Profane

1. St. Godric's Hymn

Sainte Marye Virgine,
Moder Jesu Christes Nazarene,
Onfo, schild, help thin Godric,
Onfang, bring heyilich with thee in Godes Riche.

sainte Marye, Christes bur,
Maidenes clenhad, moderes flur,
Dilie min sinne, rix in min mod,
Bring me to winne with the self God.

2. I mon waxe wod

Foweles in the frith,
The fisses in the flod,
And I mon waxe wod:
Mulch sorw I walke with
For beste of bon and blod.

3. Lenten is com

Lenten is come with love to toune,
With blosmen and with briddes rounne,
That all this blisse bringeth.
Dayeseyes in this dales,
Notes swete of nightegales,
Uch fowl song singeth.
The threstelcok him threteth oo.
Away is huere winter wo
When woderofe springeth.
This fowles singeth ferly fele,
The wliteth on huere wynne wele,
That all the wode ringeth.

The rose railleth hire rode,
The leves on the lighte wode
Waxen all with wille.
The mone mandeth hire ble,
The lilye is lossom to se,
The fennel and the fille.
Wowes this wilde drakes,
Miles murgeth huere makes,
Ase strem that striketh stille.
Mody meneth, so doth mo;
Ichot ich am on of tho
For love that likes ille.

The mone mandeth hire light,
So doth the semly sonne bright,
When briddes singeth breme.
Deawes donketh the dounes
Deores with huere derne rounes
Domes for to deme.
Wormes woweth under cloude,
Wimmen waxeth wouder proude,
So well it wol hem seme.
Yef me shall wonte wille of on,
This wunne wele I wole forgon,
And wiht in wode be fleme.

1.

*Helige Maagd Maria,
Moeder van Jezus Christus van Nazareth,
ontvang, bescherm en help uw Godric,
(en), gebaard hebbende, breng hem in Gods Rijk.*

*Maria, Christus' brengster,
Maagd onder de meisjes, bloem van moederschap,
verwijder mijn zonden, heers in mijn hart,
breng mij zaligheid met diezelfde God.*

2.

*Vogels in het woud,
de vissen in de rivier,
en ik moet gek zijn:
ik leef met veel verdriet
voor het beste van de levende wezens.*

3.

*Lente is onder ons gekomen met liefde,
met bloemen en met vogelgezang,
dat brengt al dat geluk.
Madeliefjes in deze dalen,
de zoete tonen van de nachtegaals,
elke vogel zingt een lied.
De lijster maakt steeds ruzie.
Verdwenen is hun winterse ellende,
wanneer het lievevrouwebedstro uitkomt.
Deze vogels zingen, heerlijk opgewekt,
en slaan (zingen) door hun grote vreugde,
zodat alle wouden galmen.*

*De roos op haar roze gelaat,
de bladeren in het lichte woud,
alles groeit met plezier.
De maan straalt haar schijnsel uit,
de lelie is mooi om te zien,
de venkel en de wilde tijm.
Deze wilde eenden bedrijven de liefde,
dieren (?) moedigen hun vrienden aan,
als een stroom die langzaam vloeit.
De verliefde man klaagt, met hem velen:
ik weet dat ik zo iemand ben
die ongelukkig in de liefde is.*

*De maan straalt haar licht,
zo ook de mooie, schelle zon,
als de vogels glorieus zingen.
Dauw maakt de heuvels nat,
dieren met hun geheim geschreeuw,
vertellen hun verhaal.
Wormen vrijen ondergronds,
vrouwen worden bijzonder trotser,
zo het zal hen goed staan.
Als ik niet krijg wat ik wil,
zal ik al deze vreugde verlaten,
en snel de wouden invluchten.*

4. The long night

Mirie it is, while sumer ilast,
With fugheles song.
Oc nu necheth windes blast,
And weder strong.
Ey! ey! what this night is long!
And ich, with well michel wrong,
Soregh and murne and fast.

5. Yif ic of luve can

Whanne ic se on Rode
Jesu, my lemman,
And besiden him stonden
Marye and Johan,
And his rig iswongen,
And his side istungen,
For the luve of man;
Well ou ic to wepen,
And sinnes for to leten,
Yif ic of luve can,
Yif ic of luve can,
Yif ic of luve can.

6. Carol

Maiden in the mor lay,
In the mor lay;
Sevenight fulle,
Sevenight fulle,
Maiden in the mor lay;
In the mor lay,
Sevenightes fulle and a day.

Welle was hire mete.
What was hire mete?
The primerole and the—
The primerole and the—
Welle was hire mete.
What was hire mete?
The primerole and the violet.

Welle was hire dring.
What was hire dring?
The chelde water of the—
The chelde water of the—
Welle was hire dring.
What was hire dring?
The chelde water of the welle-spring.

Welle was hire bowr.
What was hire bowr?
The rede rose and the—
The rede rose and the—
Welle was hire bowr.
What was hire bowr?
The rede rose and the lilye flour.

4.

*Het is fijn, zolang de zomer duurt,
met het vogelgezang.
Maar nu naderen windvlagen
en zwaar weder.
Helaas! hoe lang is deze nacht,
en ik, met erg veel onrecht,
treur en rouw en vast.*

5.

*Wanneer ik op het kruis zie
Jezus, mijn liefde,
en naast hem staan
Maria en Johannes,
en zijn rug gegeseld,
en zijn zij doorstoken,
voor de liefde man de mens,
moet ik nu wenen
en zonden afzweren,
als ik de liefde ken,
als ik de liefde ken,
als ik de liefde ken.*

6.

*Een meisje lag in de heide,
lag in de heide;
een volle zeven nachten,
een volle zeven nachten,
een meisje lag in de heide,
lag in de heide,
zeven nachten en een dag.*

*Goed was haar voedsel.
Wat was haar voedsel?
De sleutelbloem en het—
de sleutelbloem en het—
Goed was haar voedsel.
Wat was haar voedsel?
De sleutelbloem en het viooltje.*

*Goed was haar drank,
Wat was haar drank?
Het koude water van de—
Het koude water van de—
Goed was haar drank.
wat was haar drank?
Het koude water van de wel.*

*Goed was haar perkje.
Wat was haar perkje?
De rode roos en de—
De rode roos en de—
Goed was haar perkje.
Wat was haar perkje?
The rode roos en de lelie.*

7. Ye that pasen by

Ye that pasen by the weiye,
Abidet a little stounde.
Beholdet, all my felawes,
Yef any me lik is founde.
To the Tre with nailes thre
Wol fast I hange bounde;
With a spere all thoru my side
To mine herte is mad a wounde.

8. A death

Wanne mine eyhnen misten,
And mine heren sissen,
And my nose coldet,
And my tunge foldet,
And my rude slaket,
And mine lippes blaken,
And my muth grennet,
And my spotel rennet,
And mine her riset,
And mine herte griset,
And mine honden bivien,
And mine fet stivien—
Al to late! Al to late!
Wanne the bere is ate gate.

Thanne I schel flutte
From bedde to flore,
From flore to here,
From here to bere,
From bere to putte,
And te putt fordut.
Thanne lyd mine hus uppe mine nose.
Of al this world ne give I it a pese

7.

*Gij die passeert op de weg,
blijf een poosje.
Aanschouwt, al mijn broeders,
als iemand als mij is gevonden.
Aan de boom met de drie nagels
werd ik snel opgebonden.
Met een speer in mijn zijde
mijn hart is tot een wond gemaakt.*

8.

*Wanneer mijn ogen mistig worden
en mijn oren sissen,
en mijn neus koud wordt,
en mijn tong zich vouwt,
en mijn hoofd slap hangt,
en mijn lippen zwart worden,
en mijn mond vertrekt,
en mijn speeksel loopt,
en mijn haar opstaat,
en mijn hart bibbert,
en mijn handen beven,
en mijn voeten verstijven—
Alles te laat! Alles te laat!
Wanneer de baar bij het hek staat!*

*Dan zal ik voorbijgaan,
van het bed naar de vloer,
van de vloer naar doodskleed,
van doodskleed naar baar,
van baar naar het graf,
en het graf wordt gesloten.
Dan ligt mijn huis op mijn neus.
En de hele wereld kan me niets schelen!*